

Arrest

nr. 112.438 van 22 oktober 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 11 juli 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 juni 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 september 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 oktober 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. JACOBS loco advocaat M. VAN DER HASSELT en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Guinees staatsburger te zijn van Peul afkomst. U bent geboren op 10 februari 1988 te Conakry alwaar u steeds heeft gewoond.

Aanvankelijk woonde u samen met uw ouders in de wijk Dixinn, in een huurhuis. Later, in 2003, verhuisden jullie naar Hafia naar jullie eigen huis. U kreeg van uw ouders de gelegenheid om te studeren en u behaalde in 2009 uw master in de economie, een vier jaar durende universitaire opleiding. Uw zus, H. D. overleed op 21 mei 2011 ten gevolge van een ziekte. Jullie hadden haar dood zien aankomen en hadden afgesproken dat u voor haar kinderen zou zorgen na haar overlijden. U zou

voor haar twee zonen S. N. B., elf jaar en A. A. B., twee jaar zorgen en voor haar dochter, M. K. B., drie jaar. Uw vader stelde voor dat u met de man van H. zou trouwen, omdat dit verplicht was. U weigerde dit echter en uw vader werd hierop zeer boos. Hij sloeg u met een stuk hout en hij stuurde u en uw moeder vervolgens het huis uit. Jullie zijn naar de broer van uw vader gegaan om de situatie uit te leggen. Uw oom is vervolgens naar uw vader gegaan om te onderhandelen waarna u en uw vader een compromis hebben bereikt. U zou in het huis van H. wonen om voor de drie kinderen te zorgen, maar niet met de man van H., A. B., trouwen. Op 14 juli 2011 verhuisde u naar het huis van H. U heeft eerst een maand, samen met de kinderen, bij uw ouders gewoond omdat het anders te moeilijk was om naar uw werk te gaan. U werkte immers sinds 2011 voor een 'onderzoeksbedrijf'. Uw schoonbroer, die militair is, was initieel op missie en niet vaak in Conakry. U weet niet precies wat zijn taken waren binnen het leger. Toen hij op een bepaalde dag in het huis was, kwam hij naar u om seks te hebben. U aanvaardde dit niet en weigerde. U ging vervolgens verolgen naar uw vader aangezien het niet de afspraak was dat jullie een relatie met elkaar zouden hebben. Toen u wegluchtte nam u het dochtertje van uw zus mee. De zonen waren niet aanwezig omdat ze net besneden waren. U had de mogelijkheid niet om hen op te halen. Uw vader besloot om met uw schoonbroer, A., te gaan praten en ging naar hem toe. U besloot vervolgens om terug naar het huis van H. te keren om uw shampoo op te halen. U merkte toen dat uw vader en A. zeer goed gezind waren. U kon hieruit afleiden dat uw vader u eigenlijk al had weggegeven aan A. en dat jullie feitelijk al religieus gehuwd waren. Dit huwelijk, waar u helemaal geen weet van had, werd al afgesloten alvorens u bij uw schoonbroer introk. U was helemaal niet tevreden toen u dit ontdekte en nam daarop M. K. mee naar een hotel en verbleef daar één nacht. Vervolgens besloot u om naar uw vriendin, S., te gaan om haar te vragen of u bij haar kon blijven. Ze woont in de wijk Soloprino. U kende S. omdat jullie samen studeerde. Tijdens uw studenteperiode had u wel eens gehoord dat ze biseksueel zou zijn, maar u had nooit een concrete aanleiding om dit effectief te geloven. U had ook geen interesse in de geaardheid van uw vriendin. De eerste nacht dat u bij haar verbleef, vroeg ze echter om met u seks te hebben. U weigerde dit en u vertelde haar dat dit verzoek jullie vriendschap wel eens stuk zou kunnen maken. S. heeft vervolgens geen avances meer gemaakt. U kon bij haar, ondergedoken, blijven wonen samen met M. K.. S. had echter vernomen dat uw vader en uw schoonbroer u aan het zoeken waren en vond het te gevaarlijk dat u bij haar zou blijven. Zijzelf vreesde bovendien ook voor haar leven omdat uw familie wist dat ze biseksueel was. Ze besloot daarop om naar een andere vriendin te gaan, die woonde in de wijk Enta. U ging, samen met M. K. mee. Deze vriendin maakte echter de eerste nacht avances en wilde met u naar bed. U weigerde en u legde de situatie uit aan S. S. kende iemand die een huishoudhulp zocht in de wijk Tombolijah. U kon bij deze vrouw gaan wonen en werken. Toen u bij deze vrouw woonde, huilde u vaak en wanneer u uit het huis ging, sluisde u zich zodat u niet herkenbaar was op straat. De man van de vrouw merkte dit op en besloot om u te helpen. Hij regelde een paspoort en een smokkelaar voor u. De avond voor uw vertrek bracht u M. K. naar S. met een list. U vertelde haar dat u, samen met uw baas aan een ceremonie moesten deelnemen en elders moesten slapen en daardoor opvang zocht voor M. K. S. aanvaardde om voor M. K. te zorgen. De volgende dag, wanneer u niet kwam opdagen om M. op te halen, belde ze naar een vriendin die tevens buurvrouw is van uw schoonbroer. S. kon op deze manier M. K. terug naar haar vader brengen, zonder medeweten van uw schoonbroer. U nam het vliegtuig op 28 augustus 2012 en arriveerde in België op 29 augustus 2012. U vroeg diezelfde dag asiel aan.

Sinds uw verblijf in België heeft u maandelijks contact met uw vriendin S. en uw jongere zus.

Ter staving van uw asielrelaas legt u twee medisch attesten voor waaruit blijkt dat u besneden bent, type 2, opgemaakt op 08/02/2013 door dr. L.; de overlijdensakte van uw zus, H. D., nr 99, opgemaakt op 21/05/2011 te Conakry; een envelop en brief van uw vader, A. A. D.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart uw land van herkomst te hebben verlaten omdat u vreest dat u vermoord zal worden door uw vader, uw schoonbroer en de mensen die de toestemming van uw vader hebben gekregen om u te vermoorden (zie gehoor CGVS, p 10) omdat u niet heeft geaccepteerd om met uw schoonbroer te trouwen. Daarnaast beschuldigen ze u dat u lesbisch zou zijn omdat u bent ondergedoken bij S., een biseksuele vriendin. (zie gehoor CGVS, p 11)

Vooreerst kan er geen geloof worden gehecht aan uw vermeende sororaat huwelijk.

Er dient te worden opgemerkt dat iemand met uw profiel - u heeft een master in de economie (zie gehoor CGVS, p 3), u werkt in een bedrijf en u verdient hiermee voldoende geld om voor de kinderen van uw zus te kunnen zorgen (zie gehoor CGVS, p 12) - op **eenvoudige vragen moet kunnen antwoorden**. Zo is het opmerkelijk dat, wanneer u werd gevraagd waar u overal heeft gewoond, u zegt dat u steeds bij uw ouders heeft gewoond. Wanneer de protection officer u tot driemaal vraagt of u alleen bij uw ouders heeft gewoond, blijft u volhouden. (zie gehoor CGVS, p 4-5) Wanneer u vervolgens werd geconfronteerd met uw verklaringen die u heeft afgelegd bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) - u verklaarde er dat u ruim een jaar in het huis van de man van uw zus woonde (zie vragenlijst CGVS, 3.5, dd.07/09/2012)-, zegt u initieel dat u daar niet heeft gewoond om vervolgens uw antwoord aan te passen door te zeggen dat u er 'later' heeft gewoond. (zie gehoor CGVS, p 5) Wanneer de protection officer u erop attent maakt dat u correct op de vragen dient te antwoorden, stelt u dat u de vraag niet goed heeft begrepen, de manier waarop de vraag werd gesteld. Het is echter vreemd dat u, iemand met een universitair diploma, dergelijk eenvoudige vraag niet onmiddellijk correct kan beantwoorden. Gezien uw profiel mag van u immers worden verwacht dat u een antwoord kan geven op zulke eenvoudige en eenduidige vraag. Ook wanneer u werd gevraagd waar de vrouwen van uw vader wonen, verklaarde u dat ze allemaal in het huis van uw vader wonen. (zie gehoor CGVS, p 9) In een latere verklaring zegt u dan weer dat uw vader uw moeder heeft weggestuurd. (zie gehoor CGVS, p 9) Wanneer de protection officer u confronteert met het feit dat u dit eerder had moeten zeggen (wanneer gepeild werd naar de woonplaats van de vrouwen van uw vader), verklaarde u echter weer dat u de vraag niet goed had begrepen. (zie gehoor CGVS, p 10) Ook hier past u uw verklaringen aan, naargelang de, nochtans eenvoudige en eenduidige vraagstelling van de protection officer.

Het is tevens (zie gehoor CGVS, p 19) Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt inderdaad dat een sororaat huwelijk vaak voorkomt en zeker wanneer er kinderen worden achtergelaten door de overleden moeder. (zie SRB – Guinee – 'Les pratiques du lévirat et du sororat', Cedoca, juli 2012, p 8) Bovendien verklaarde u dat u met uw zus, alvorens haar dood, had gesproken over wat er met de kinderen zou gebeuren na haar overlijden. Jullie hadden afgesproken dat u voor de kinderen zou zorgen. (zie gehoor CGVS, p 7) Wanneer de protection officer u vroeg wat haar man (uw schoonbroer) hier van dacht, antwoordde u dat hij het geen probleem vond. Dat hij het normaal vond. (zie gehoor CGVS, p 7) Het is echter zeer merkwaardig dat u dus blijkbaar wel met uw schoonbroer had gesproken over de toekomst van de kinderen, maar niet over de plaats die u hierbij diende in te nemen en geen concrete afspraken had gemaakt over het feit dat u, gezien de traditie, al dan niet zijn tweede vrouw zou worden. Gezien uw profiel (zie supra) mag er van u worden verwacht dat u deze situatie zou uitklaren en u zich beter zou informeren en tussen komen over de gevolgen voor uw toekomst.

Het is eveneens verbijsterend dat u er van overtuigd was dat **uw vader u zomaar bij een man zou laten wonen, zonder dat u getrouwd zou zijn**. U verklaarde immers zelf dat het de eerste keer was dat u hiervan hoorde (nvdr dat een vrouw bij een man woont wanneer ze niet getrouwd zijn). (zie gehoor CGVS, p 20) Het is vreemd dat u, een hoogopgeleide vrouw, niet eerder heeft bedacht dat, zoals u zelf zegt, uw vader u alleen bij een man zou laten wonen indien u getrouwd zou zijn met hem. (zie gehoor CGVS, p 21) Het feit dat u dit duidelijk niet op voorhand besproken hebt, tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen opnieuw fundamenteel aan, zeker gezien het belang van (dergelijke) tradities in de Guineese maatschappij.

Bijkomend dient te worden opgemerkt dat u **tegenstrijdige verklaringen aflegt over de chronologie van feiten die zich hebben afgespeeld**. Zo verklaarde u enerzijds dat u problemen kreeg met uw schoonbroer vanaf het moment dat u bij hem ging wonen (nvdr 14 juli 2011). (zie gehoor CGVS, p 12) Anderzijds verklaarde u echter dat uw problemen met uw schoonbroer pas begonnen waren wanneer hij terugkwam van missie, wanneer hij definitief in huis kwam wonen. (zie gehoor CGVS, p 18) Het is opmerkelijk dat u uw problemen niet beter in de tijd kan kaderen, zeker gezien uw opleidingsniveau en de impact op uw leven.

Tenslotte is het onverklaarbaar dat u, wanneer u naar uw vader vlucht en u geen kans had om de zonen van uw zus mee te nemen (zie gehoor CGVS, p 12) en u ook niet in de mogelijkheid was om belangrijke documenten mee te nemen toen u uit het huis van uw schoonbroer vluchtte. (zie gehoor CGVS, p 11) u het toch noodzakelijk achtte om terug **naar het huis te keren om shampoo te gaan halen**. (zie gehoor CGVS, p 13) Ook deze verklaringen wijzen allerminst op doorleefde ervaringen.

Bovenstaande elementen maken dat uw relaas ongeloofwaardig en niet doorleefd is waardoor de geloofwaardigheid van het huwelijk ernstig in het gedrang komt.

Aangezien er reeds twijfels zijn gerezen met betrekking tot de verklaringen van uw vermeende sororaat huwelijk kan ook uw vlucht naar uw biseksuele vriendin, S., in twijfel worden getrokken aangezien deze vlucht een direct gevolg is van uw voorgewend sororaatshuwelijk.

Hierbij dient ook opgemerkt te worden dat uw neef uw familie inlichtte over het feit dat u bij S. was, nadat u daar reeds drie weken verbleef. (zie gehoor CGVS, p 13) Wanneer de protection officer u vraagt waarom uw neef zolang heeft gewacht om uw familie te informeren, antwoordde u dat uw neef niet wist dat u contact met S. had. (zie gehoor CGVS, p 23) Eerder verklaarde u echter dat net u het was die uw neef had opgebeld toen u bij S. was om hem te vertellen waar u was. (zie gehoor CGVS, p 13) U legt bijgevolg ook tegenstrijdige informatie af over het feit of uw neef al dan niet op de hoogte was van het feit dat u daar logeerde.

Uit uw verklaringen blijkt bovendien dat uw schoonbroer en uw man S. al bedreigden voor u bij haar woonde, omdat ze dachten dat ze u zou beïnvloeden om niet langer bij uw schoonbroer te wonen. (zie gehoor CGVS, p 24) Indien ze S. werkelijk reeds zouden verdenken dat ze u zou beïnvloeden om niet in te stemmen met het huwelijk, waarvan bovendien helemaal nog geen sprake was toen omdat u niet op de hoogte was van het huwelijk, is het vreemd dat ze u niet sneller bij haar hebben gezocht en dat ze pas, nadat uw neef hen na drie weken heeft laten weten dat u daar was, hebben ingegrepen. (zie gehoor CGVS, p 13)

Vervolgens dient ook verder nog te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt om een samenhangend, coherent relaas te brengen.

Het is opmerkelijk dat iemand met uw profiel (zie supra), die zich afzet tegen een sororaat huwelijk (zie gehoor CGVS, p 11) en er in slaagt om, met de hulp van uw oom, uw vader eerder te overtuigen om geen sororaat huwelijk te ondergaan (zie gehoor CGVS, p 12) er niet in slaagt om uw verhaal op een coherente manier te vertellen.

U past de jaartallen in uw verklaringen aan (zie gehoor CGVS, p 15), maar wanneer de protection officer om nadere toelichtingen vraagt, bent u danig in de war dat u even dient te pauzeren. (zie gehoor CGVS, p 16) Het is enigszins normaal dat u zenuwachtig bent voor een dergelijk interview, maar het is niet aannemelijk dat u er niet in zou slagen om uw asielrelaas op een doorleefde manier te vertellen. Bovendien zijn er niet alleen lacunes in de data die u vermeldt, bovendien **past u ook bepaalde termijnen aan**. Initieel verklaart u immers dat u gedurende ongeveer zes maand als huishoudhulp werkte (zie gehoor CGVS, p 14) terwijl u later verklaart dat u er ongeveer één maand bent gebleven. (zie gehoor CGVS, p 18) Dergelijke tegenstrijdigheden en de onmogelijkheid om een coherent verhaal te vertellen maken uw asielrelaas bijzonder zwak.

Vervolgens dient er te worden opgemerkt dat u een **brief van uw vader** voorlegt, samen met de envelop waarin deze werd verstuurd. (zie gehoor CGVS, p 18) Het is zeer vreemd dat de envelop werd afgestempeld in Guinee op 3 maart 2012 en dat u pas op 29 augustus 2012 in België toekwam en asiel aanvraag. Wanneer de protection officer u meermaals confronteert met deze lacune, beweert u steeds dat u de vraag niet heeft begrepen. Uiteindelijk verklaart u dat ze waarschijnlijk niet hebben gekeken naar de datum van de stempel, wat helemaal geen plausible verklaring is. (zie gehoor CGVS, p 19) De brief heeft daarenboven geen bewijskracht daar er op geen enkele manier kan worden nagegaan of uw vader deze brief daadwerkelijk heeft opgesteld. Er zijn immers meerder elementen die doen twifelen of uw vader deze brief heeft geschreven. (1) Uw vader beweert in de brief dat hij u van zijn lijst van kinderen heeft uitgewist. Het is hierbij zeer eigenaardig dat hij zijn brief start met aan mijn dochter. (2) U verklaart dat uw vader denkt dat u in België bent en dat hij hoopte dat deze brief u op een dag zou bereiken. (zie gehoor CGVS, p 10) Uw vader heeft immers uw adres niet en het is uw zus die deze brief naar u zou hebben opgestuurd. (zie gehoor CGVS, p 10) Het is bizar dat uw vader een brief zou schrijven, waarin hij schrijft dat hij heeft vernomen dat u in België bent en dat uw zus deze brief naar u opstuurt. Een brief die daarenboven op 10 oktober 2012 is gedateerd, dus nadat de envelop werd afgestempeld.

Bovenstaande elementen verzwakken, nogmaals, de doorleefdheid van uw verhaal.

U verklaarde bovendien dat u de **grenscontrole in de luchthaven van Brussel-Nationaal** doorgekomen bent terwijl de smokkelaar uw documenten had (zie gehoor CGVS, p 10). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt echter dat iedere passagier, op individuele wijze, wordt gecontroleerd. (zie SRB 'General – Procédure de contrôle frontalier à l'aéroport de Bruxelles-National (ressortissants non européens), Cedoca, 2012, p 3) Deze vaststellingen laten toe te concluderen dat uw verklaringen betreffende de manier waarop u naar België bent gekomen, en die een rechtstreeks gevolg zou zijn van de problemen die u verklaarde te hebben gehad in Guinee, niet geloofwaardig zijn.

Tenslotte haalt u tijdens uw asielaanvraag aan dat u M. K. tevens diende te **beschermen tegen besnijdenis**. (zie gehoor CGVS, p 13) U verklaarde tijdens het gehoor echter dat M. K. terug bij haar vader is en dat ze daar geen gevaar loopt om vermoord te worden. U roept hierbij echter op geen enkel moment in dat M. K. gevaar zou lopen om besneden te worden door haar vader of iemand anders uit de omgeving. Bovendien bevindt M. K. zich in Guinee, zodat haar geen internationale bescherming kan geboden worden via uw asielprocedure.

De door u **neergelegde documenten** kunnen bovenstaande conclusies niet wijzigen.

U legt twee medisch attesten voor op uw naam waaruit blijkt dat u besneden bent type 2, hetgeen niet wordt betwist. Gezien u deze traditionele praktijk van besnijdenis reeds heeft ondergaan, kan u om deze reden geen internationale bescherming meer worden verleend. Bovendien blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier, dat er in Guinee geen sprake is van herbesnijdenis van een vrouw die het voorwerp was van een besnijdenis van type 2. Derhalve zijn er goede redenen om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen. (zie SRB, "Guinée – Les Mutilations Génitales Féminines (MGF)", mei 2012, update augustus 2012, september 2012, april 2013, Cedoca, p 12-13) U legt tevens een overlijdensakte voor van uw zus, H. D. Hierbij dient te worden opgemerkt dat dit document geen enkel objectief element bevat waaruit kan worden afgeleid dat H. D. daadwerkelijk uw zus is laat staan dat u na haar dood problemen zou hebben gehad.

Gelet op voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld. Met betrekking tot de algemene situatie in Guinee kan het volgende worden vastgesteld:

Guinee werd eind 2012 en begin 2013 geconfronteerd met interne spanningen, geïsoleerde en sporadische daden van geweld en ander vergelijkbare daden. Er werden inderdaad schendingen van de mensenrechten begaan door de politie van Guinee, naar aanleiding van betogingen met een politiek karakter. Er zijn nog steeds spanningen voelbaar tussen de regering en de meeste politieke oppositiepartijen, door de organisatie van parlementsverkiezingen. Geen enkele van de geraadpleegde bronnen haalt echter het bestaan aan van een gewapend conflict. Het is echter aan de verschillende politieke actoren om ervoor te zorgen dat er aan alle voorwaarden wordt voldaan om de organisatie van parlementsverkiezingen mogelijk te maken in een vreedzaam klimaat.

Artikel 48/4 §2 van de wet van 15 december 1980 stelt dat ernstige bedreigingen van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend intern of internationaal conflict beschouwd kunnen worden als een ernstige schending die aanleiding kan geven tot de toekenning van het statuut van subsidiaire bescherming. Uit de bovenvermelde informatie blijkt dat Guinee niet wordt geconfronteerd met een situatie van willekeurig geweld en dat men er eveneens op dient te wijzen dat er geen enkele gewapende oppositie is in het land. In het licht van al deze elementen is er op dit moment in Guinee geen gewapend conflict of een situatie van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2 (zie SRB "Guinee: Situatie op het gebied van de veiligheid", april 2013).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchteling (hierna de Vluchtelingenconventie) en van artikel 48/3 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) en van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (hierna Wet van 29 juli 1991).

Verzoeker brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

De Raad wijst er op dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel bij de asielzoeker zelf rust. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvlucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, *La protection internationale des réfugiés en Belgique*, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

2.1.1. Wat het eerste motief betreft betreffende de woonplaatsen van verzoekster en van de vrouwen van haar vader stelt de Raad vast dat de aangehaalde tegenstrijdigheden inderdaad misverstanden zouden kunnen betreffen daar het niet noodzakelijk duidelijk was over welke periode deze vragen betrekking hadden. Het betreft een overtollig motief.

2.1.2. Terecht stelt de bestreden beslissing dat het merkwaardig is dat verzoekster niet had gedacht dat zij met haar schoonbroer zou moeten trouwen na de dood van haar zus (zie gehoor CGVS, p 19-20) terwijl zij verklaarde dat een sororaat huwelijk vaak voorkomt bij mensen van Peul afkomst en zij geen afspraken maakte met haar schoonbroer of verduidelijking vroeg in dit verband.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij zich beperkt tot het herhalen van eerder tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal gegeven verklaringen en het ontkennen van de motieven van de bestreden beslissing. Het louter herhalen van de asielmotieven is echter niet van aard om de motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten. Het komt aan de verzoekende partij toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen. Daar waar de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing herhaalt en ontkent kan de Raad afleiden

dat zij het niet eens is met de bestreden beslissing, maar dit is geen weerlegging van deze motieven en ook geen dienstig verweer. De Raad meent dat verzoekster op dit punt niet overtuigt.

De verwerende partij stelt terecht: "... *dat verzoeksters stelling als zouden er haar woorden in de mond gelegd zijn, niet kan worden weerhouden. Uit verzoeksters verklaringen op pagina 7 van het gehoorverslag worden weliswaar geen vragen gesteld omtrent eventuele gesprekken over een sororaatshuwelijk doch het feit dat verzoekster wel gesprekken voerde over de latere zorg van de kinderen met zowel haar zus als diens echtgenoot, mag redelijkerwijze doen veronderstellen dat ook een eventueel huwelijk in deze gesprekken aan bod zou komen.*"

De Raad meent dat van een zelfstandige vrouw die een universitaire opleiding voltooide en eigen werk had, redelijkerwijze kan verwacht worden dat zij haar rol en de verwachtingen ten aanzien van haar neven en schoonbroer zou duidelijk maken, ook aan haar schoonbroer. Tijdens het gehoor stelt verzoekster daarenboven dat haar vader aanvankelijk wilde dat zij met haar schoonbroer zou huwen, maar dat hij na haar protest en de tussenkomst van haar oom aanvaarde dat zij niet zou huwen, maar slechts "*bij haar zus gaan wonen en voor de kinderen zorgen.*" (gehoor, p. 12). Redelijkerwijze kan verwacht worden dat verzoekster schoonbroer hiervan ingelicht zou zijn en dat verzoekster hem er op gewezen zou hebben.

2.1.3. Daar waar verzoekster stelt dat haar vader haar ongehuwd liet wonen bij haar schoonbroer stelt verzoekster dat er een rouwperiode was en er daarna pas sprake kon zijn van een huwelijk en dat er niets besproken was over een huwelijk, stelt de Raad vast dat verzoekster voorheen deze rouwperiode niet vermeldde en daarenboven uitdrukkelijk verklaarde dat haar vader aanvankelijk wilde dat zij met haar schoonbroer zou huwen (gehoor, p. 12).

Verweerder stelt ook terecht: "*De loutere bewering als zou het om een rouwperiode gaan en verzoekster enkel voor de kinderen diende te zorgen vermag geen afbreuk te doen aan de vaststelling dat een dergelijke samenwonen indruist tegen de tradities in verzoeksters land van herkomst zoals deze door haar zelf naar voren werden gebracht.*"

2.1.4. Wat het tijdstip van het begin van de problemen met haar schoonbroer stelt verzoekster dat er geen onduidelijkheid is. De Raad stelt echter vast dat verzoekster bij de Dienst Vreemdelingenzaken (Vragenlijst, nr. 5) verklaarde dat haar schoonbroer na een jaar plots naar haar slaapkamer kwam en met haar wou slapen. Voor de pauze tijdens het gehoor verklaart verzoekster dat haar schoonbroer met haar wou slapen en haar bedreigde sinds zij er woonde in juli 2011 (p. 12) terwijl zij na de pauze verklaart dat dit pas later in 2012 was omdat hij daarvoor een missie had en niet vaak thuis was.

De Raad meent dat verzoekster niet overtuigt.

De bestreden beslissing stelt ook terecht: "*Het is opmerkelijk dat iemand met uw profiel (zie supra), die zich afzet tegen een sororaat huwelijk (zie gehoor CGVS, p 11) en er in slaagt om, met de hulp van uw oom, uw vader eerder te overtuigen om geen sororaat huwelijk te ondergaan (zie gehoor CGVS, p 12) er niet in slaagt om uw verhaal op een coherente manier te vertellen.*"

*U past de jaartallen in uw verklaringen aan (zie gehoor CGVS, p 15), maar wanneer de protection officer om nadere toelichtingen vraagt, bent u danig in de war dat u even dient te pauzeren. (zie gehoor CGVS, p 16) Het is enigszins normaal dat u zenuwachtig bent voor een dergelijk interview, maar het is niet aannemelijk dat u er niet in zou slagen om uw asielrelaas op een doorleefde manier te vertellen. Bovendien zijn er niet alleen lacunes in de data die u vermeldt, bovendien **past u ook bepaalde termijnen aan.** Initieel verklaart u immers dat u gedurende ongeveer zes maand als huishoudhulp werkte (zie gehoor CGVS, p 14) terwijl u later verklaart dat u er ongeveer één maand bent gebleven. (zie gehoor CGVS, p 18) Dergelijke tegenstrijdigheden en de onmogelijkheid om een coherent verhaal te vertellen maken uw asielrelaas bijzonder zwak.*"

2.1.5. Verzoekster stelt dat zij meent dat de brief van haar vader wel degelijk bewijskracht heeft. De Raad meent dat dit een ontkenning, maar geen weerlegging is van het motief van de bestreden beslissing dat stelt: "*Vervolgens dient er te worden opgemerkt dat u een **brief van uw vader** voorlegt, samen met de envelop waarin deze werd verstuurd. (zie gehoor CGVS, p 18) Het is zeer vreemd dat de envelop werd afgestempeld in Guinee op 3 maart 2012 en dat u pas op 29 augustus 2012 in België toekwam en asiel aanvraag. Wanneer de protection officer u meermaals confronteert met deze lacune, beweert u steeds dat u de vraag niet heeft begrepen. Uiteindelijk verklaart u dat ze waarschijnlijk niet hebben gekeken naar de datum van de stempel, wat helemaal geen plausibele verklaring is. (zie gehoor CGVS, p 19) De brief heeft daarenboven geen bewijskracht daar er op geen enkele manier kan worden nagegaan of uw vader deze brief daadwerkelijk heeft opgesteld. Er zijn immers meerder elementen die doen twijfelen of uw vader deze brief heeft geschreven. (1) Uw vader beweert in de brief dat hij u van*

zijn lijst van kinderen heeft uitgewist. Het is hierbij zeer eigenaardig dat hij zijn brief start met aan mijn dochter. (2) U verklaart dat uw vader denkt dat u in België bent en dat hij hoopte dat deze brief u op een dag zou bereiken. (zie gehoor CGVS, p 10) Uw vader heeft immers uw adres niet en het is uw zus die deze brief naar u zou hebben opgestuurd. (zie gehoor CGVS, p 10) Het is bizar dat uw vader een brief zou schrijven, waarin hij schrijft dat hij heeft vernomen dat u in België bent en dat uw zus deze brief naar u opstuurt. Een brief die daarenboven op 10 oktober 2012 is gedateerd, dus nadat de envelop werd afgestempeld.” De Raad schaart zich achter dit motief.

2.1.6. In een aanvullende nota heeft verzoekster bijkomende documenten neergelegd, meer bepaald een klacht die neergelegd werd bij het bureau voor bescherming van de kinderen en zeden dd.15 september 2012 en een getuigenverklaring van haar oom dd. 18 augustus 2011.

In toepassing van artikel 39/76 van de vreemdelingenwet dient de Raad eerst te oordelen of de door de verzoekende partij aangebrachte nieuwe elementen de kans aanzienlijk groter maken dat de vreemdeling in aanmerking komt voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Wat het eerste stuk betreft stelt de verzoekende partij dat dit stuk een stempel van ontvangst van deze diensten bevat en hieruit blijkt dat de vriendin van verzoekster S. deze klacht effectief heeft ingediend. Gevraagd waarom zij dit stuk niet vroeger neergelegd heeft stelt de verzoekende partij ter zitting dat zij vanuit België geen contact had met haar vriendin S. en alleen contact had met haar oom. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij vroeger verklaarde - zoals ook gesteld in de bestreden beslissing - dat zij maandelijks contact had met haar vriendin S. en haar jongere zus. Hiermee ter zitting geconfronteerd stelt verzoekster dat haar broer bij haar vriendin S. gegaan is en dit stuk opgestuurd hebben. De Raad stelt vast dat dit geen verklaring is voor haar tegenstrijdige verklaringen.

De verwerende partij wijst er ook terecht op dat dit stuk louter opgesteld zou zijn door de vriendin van verzoekster en het alleen de verklaringen van deze vriendin bevat.

Het tweede stuk gaat uit van de oom van verzoekster en dateert van 18 augustus 2011. Verzoekster verklaart niet nader voor wie dit stuk op dat ogenblik bestemd was en het valt ook niet af te leiden uit dit stuk.

Wat het beoordelen van de authenticiteit en bewijskracht van neergelegde stukken betreft wijst de Raad er op dat dit behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad. Om bewijskracht aan een document te kunnen ontlenen dient dit ondersteund te worden door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen *in casu* niet het geval is (RvS, beschikking nr. 7257, 14 juli 2011).

Daarenboven kunnen getuigschriften of brieven van privépersonen een bijkomend bewijs zijn van de door de verzoekende partij aangehaalde feiten. Dergelijke documenten zijn echter op zich niet voldoende om het gebrek aan aannemelijkheid van het relaas van een asielzoeker te herstellen. Ze hebben geen officieel karakter en geen bewijswaarde.

De Raad oordeelt dat de door de verzoekende partij aangebrachte nieuwe elementen de kans niet aanzienlijk groter maken dat de vreemdeling in aanmerking komt voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.2. In een tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, meer bepaald §2, b, daar men niet ingaat op wat verzoekster vreest namelijk dat haar vader de toestemming heeft gekregen om haar te vermoorden.

De verzoekende partij heeft haar asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor zij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van haar relaas teneinde aannemelijk te maken dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

De verzoekende partij brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in haar land van herkomst sprake is van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van burgers als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

Het middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig oktober tweeduizend dertien door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter, toegevoegd rechter in
vreemdelingenzaken.

dhr. M. CLAESEN,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. CLAESEN

G. de MOFFARTS